

TRANSPORTMINISTEREN

Transport- og Boligudvalget
Folketinget

Dato 26. august 2019
J. nr. 2019-3780

Frederiksholms Kanal 27 F
1220 København K

Telefon 41 71 27 00

Transport- og Boligudvalget har i brev af 29. juli 2019 stillet mig følgende spørgsmål (TRU alm. del), som jeg hermed skal besvare. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kristian Pihl Lorentzen (V).

Spørgsmål nr. 8:

Vil ministeren med henblik på belysning af udviklingen i omfanget af kommuners og private operatørers udstedelse af parkeringsafgifter og parkeringsbøder oplyse følgende:

- Det samlede opkrævede beløb i parkeringsafgifter og parkeringsbøder i Danmark på årsplan i 2014, 2015, 2016, 2017 og 2018?
- Det samlede opkrævede beløb i parkeringsafgifter og parkeringsbøder i Københavns Kommune på årsplan i 2014, 2015, 2016, 2017 og 2018?
- Hvor stor en andel af de udstedte afgifter og bøder, der skyldes fejlbetjening af parkeringsapp eller tilsvarende – altså tilfælde, hvor viljen til at betale var tilstede, men hvor det alligevel er endt med en ”dummebøde”?

Ministeren bedes endvidere oversende en oversigt, der belyser udviklingen i timeprisen for parkering i perioden 2014-2018.

Svar:

I færdselsloven er udgangspunktet, at det er politiet, som kan sanktionere en overtrædelse af reglerne om standsning eller parkering. En overtrædelse vil normalt resultere i en parkeringsafgift, og straffes kun med en bøde, såfremt standsningen eller parkeringen har været til fare for andre eller unødigt voldt ulempe for færdslen, jf. færdselslovens § 118, stk. 9.

Det følger af færdselslovens § 122 a, at kommunerne helt eller delvist kan overtage parkeringskontrollen. Overtager en kommune parkeringskontrollen, kan kommunen også pålægge parkeringsafgifter, derimod får kommunen ikke hjemmel til at udstede bøder. Det vil fortsat kun være politiet, som har hjemmel til det.

Indtægter fra parkeringsafgifter i kommunerne:

Side 2/5

Nedenstående oplysninger om kommunernes indtægter fra parkeringsafgifter i årene 2014-18 er taget fra Danmarks Statistik.

Samlede indtægter for parkeringsafgifter for kommunerne i perioden 2014-18 var følgende:

Mio. kr.	2014	2015	2016	2017	2018
Indtægter for hele landet	229,7	231,6	259,9	262,4	283,7

Samlede indtægter for parkeringsafgifter i Københavns Kommune i perioden 2014-18 var følgende:

Mio. kr.	2014	2015	2016	2017	2018
Indtægter i Københavns Kommune	150,3	143,2	152,3	143,3	152,7

Indtægter fra parkeringsafgifter i politiet:

Til brug for besvarelsen om politiet er der indhentet et bidrag fra Justitsministeriet, herunder Rigspolitiet, som oplyser:

”[...] Med hensyn til parkeringsafgifter udstedt af politiet fremgår såvel de udstedte som indbetalte parkeringsafgifter til politiet i perioden 2014-2018 af nedenstående tabel.

Parkeringsafgifter pålagt af politiet

Mio. kr.	2014	2015	2016	2017	2018
Udstedte parkeringsafgifter	11,5	9,3	9,0	7,5	8,3

Indbetalte parkeringsafgifter	8,9	7,0	6,5	5,3	5,7
-------------------------------	-----	-----	-----	-----	-----

Rigspolitiet er ikke i besiddelse af oplysninger om de samlede indbetalte parkeringsafgifter udstedt af politiet, da udstedte parkeringsafgifter ved manglende indbetaling overføres til inddrivelse hos Gældsstyrelsen. Der kan således efter inddrivelse fra Gældsstyrelsen være indbetalt parkeringsafgifter, som ikke fremgår af tabellen.”

Indtægter fra parkeringsbøder i politiet:

Til brug for besvarelsen om politiet er der indhentet et bidrag fra Justitsministeriet, herunder Rigspolitiet, som oplyser:

”[...] Med hensyn til parkeringsbøder udstedt af politiet er det ikke umiddelbart muligt at opgøre de udstedte parkeringsbøder, da denne form for bøder typisk indgår i en samlet straffesag kombineret med andre forhold. Parkeringsbøder bliver derfor ikke registreret som en særlig bødeform. En opgørelse af de udstedte parkeringsbøder vil derfor forudsætte en omfattende manuel gennemgang af politiets straffesager.”

Indtægter fra parkeringsafgifter på det offentligt tilgængeligt privat område:

For parkeringsafgifter pålagt af private er der tale om et aftaleretligt spørgsmål. Det følger dog af færdselslovens § 122 c, stk. 1, at kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kun kan pålægges, hvis dette er tydeligt tilkendegivet på stedet. Dette gælder dog ikke, hvis der generelt og tydeligt er markeret forbud mod parkering på området. Endvidere fremgår det af stk. 2, at en kontrolafgift ved parkering på offentligt tilgængeligt privat område kun kan pålægges, hvis den, der pålægger afgiften, er tilmeldt det private parkeringsklagenævn, og hvis der tydeligt er vejledt om klageadgangen hertil, når afgiftspålæg gives. Dette fremgår af færdselslovens § 122 d.

Der findes ikke regler om, at private parkeringsselskaber skal indberette eller offentliggøre statistik over antallet af pålagte parkeringsafgifter. Ministeriet er således ikke bekendt med, at der ligger offentligt tilgængeligt data, som vil kunne belyse spørgsmålet.

Indtægter fra fejlbetjening af apps mv.:

Der findes ikke tilgængeligt data, som vil kunne belyse det ønskede.

I forhold til kommunerne kan det oplyses, at det følger af § 5, stk. 1, i bekendtgørelse om vejmyndighedernes parkeringskontrol, at kommunale vejmyndig-

heder som udfører parkeringskontrol, hvert år skal indsende en opgørelse til Vejdirektoratet over antallet af pålagte afgifter det foregående år. Opgørelsen skal bl.a. indeholde oplysninger om det samlede antal pålagte afgifter, antallet af indsigelser mv.

Tallet for pålagte parkeringsafgifter i kommunerne i 2018 lå på ca. 563.000 og antallet af indsigelser lå på ca. 38.000. Hvor stor andel af de ca. 563.000 afgifter, hhv. de ca. 38.000 indsigelser, der beror på fejlbetjening af apps. mv. kendes ikke, da dataene ikke registreres på den måde. Oplysninger herom ville således kræve en gennemgang af udstedte parkeringsafgifter.

Udvikling i timeprisen:

Jeg har forelagt spørgsmålet for Vejdirektoratet, som har oplyst følgende:

”Vejdirektoratet skal indledningsvist bemærke, at det ikke er nærmere afgrænset, om der ønskes en oversigt for timeprisen i kommunerne fastsat med hjemmel i vejloven eller på offentligt tilgængelige private parkeringspladser, som er et aftaleretligt spørgsmål.

Vejdirektoratet har dog lagt til grund, at der spørges ind til priserne for parkering i kommunerne.

Hertil kan det oplyses, at kommunerne med hjemmel i vejlovens § 90, stk. 1, kan kræve betaling for benyttelse af særligt indrettede offentlige parkeringspladser og -anlæg for motorkøretøjer til dækning af udgifterne ved indretningen af sådanne pladser og anlæg samt til tilsyn med de parkerede motorkøretøjer.

Herudover kan kommunerne med hjemmel i vejlovens § 90, stk. 2, bestemme, med politiets samtykke, at der på parkeringspladser, parkeringsanlæg eller andre arealer på offentlige veje, hvor der ønskes en begrænsning af adgangen til at parkere motorkøretøjer, opkræves en betaling for parkering, der kan sættes i forhold til det tidsrum, motorkøretøjerne holder parkeret.

Vejdirektoratet ligger ikke inde med oplysninger, som vil kunne belyse udviklingen i timeprisen i landets kommuner i årene 2014-18.

Det er Vejdirektoratets umiddelbare opfattelse, at en besvarelse vil kræve, at man indhenter oplysningerne fra samtlige af landets kommuner for herefter at udarbejde oversigter for hver enkelt kommune, herunder en inddeling af de varierende takster, som kan være blevet fastsat. Det kan eksempelvis være på baggrund af

geografi, tidspunkt på døgnet, tidsmæssig udstrækning af parkeringen, køretøjets miljøpåvirkning m.m.”

Side 5/5

Jeg kan henholde mig til Vejdirektoratets svar, idet det, som det fremgår, vil være forbundet med et betydeligt ressourceforbrug at besvare spørgsmålet, da der vil skulle indhentes bidrag fra alle landets kommuner. Det er min vurdering, at et sådant ressourceforbrug ligger ud over, hvad der med rimelighed kan forventes i forbindelse med besvarelse af folketingsspørgsmål.

Med venlig hilsen

Benny Engelbrecht